

Brașov, 16 Martie v.

„Amu învinsu!” strigă foile tisaiste în cor, „omenii noștrii s'au purtat ca nise lei votându paragrafi cu pricina ai legii militare, er opoziția a suferitu unu nimicitoru desastru, pentru care nu-o vomu acasa, ci numai o vomu compătimi”-

„Ați învinsu!” răspund organele opoziției „der va fi vai de noi, pentrucă n'ați înțelesu semele tragice ale sortii”-

O impuscătură a băgat în gropă pe acela, care era chemat a stringe legătura iubirei între popor și tron. Istoria v'a datu unu semn și voi nu l'ați înțelesu, n'ați vrutu să-l înțelegeți, esclama organulu lui Apponyi. Căci cum puteam să ne talmăcim mărtea lui (a prințului de coronă) altfel decât că dila grele se apropiă, timpuri de seriose încercări pentru monarhia? Și curându după acesta o a doua impuscătură ne dădu unu nou semn și mai clar, vestindu mărtea unu vechiu soldat (a colonelului unguur din Alba-Iulia.)

Der, continuă „Bud. Tagblt.” Tisza Kalman cu ai sei nu și-au datu ostenela a talmăci aceste semne grozave tragice ale destinului. Ei voru vedea odată ce consecențe fatale militare-politice va aduce după sine votulu lor, numai de n'ar fi pre târziu!

Era lucru firescu ca în asemenea împrejurări, contele Apponyi, care se visa deja în fotoliulu de ministru-presedinte, să fiă cuprinsu și el de acea tristă desamăgire, ce au gustat-o înainte lui mulți alții, cari au speratu, că majoritatea dietei va înțelege semele timpului.

De aceea a declarat Apponyi în ședința de er a dietei, că după votarea §§-loru 24 și 25 re-

nunță la ori-ce discutiune și că nici că va mai lua parte la ea, căci și așa nu e de nici unu folos a vorbi cătră aceia, cari din considerațiuni de partidă au comis alaltaeri unu păcatu neiertat

De-ar fi numai acesta „păcatulu”, ce l'au comis omenii lui Tisza, atunci n'ar ave causă Apponyi de a le vorbi de „fatalulu viitoru” ce-i așteptă.

Der ei au comis păcate multu mai mari și în adevăr neiertate, când în îngâmfarea lor au căcat în picioare drepturile și libertatea poporeloru nemaghiare, desprețindu semele admoniatore ale timpului.

Și în acestă lucrare i-a sprijinitu și Apponyi cu ai sei. De ce se miră der ei, când li-se întempla odată și lor ceea ce li-s'a întemplat de atâtea ori acelora, cari au pretinsu dreptate pentru naționalitățile din țară, conjurându-i să aibă în vedere că viitorul statului atâră dela buna înțelegere dintre poporele lui și dela mulțumirea lor?

N'au vrutu să asculte însenici cei din dreapta, nici cei din stanga de semele admoniatore ale timpului și au votatu constantu în contra naționalităților, de câte ori s'a tractatu de binele și de mulțămirea lor.

Mai era ore opoziția maghiară espusă astădi „compătimirei” u-neltelorū lui Tisza Kalman, decă n'ar fi sprijinitu ea însăși mai tare regimulu de față prin aceea, că a făcutu totdeuna causă comună cu majoritatea, în contra naționalitățiloru nemaghiare?

Decă Apponyi dorece sinceru întărirea legăturai de iubire între populațiune și tron, atunci trebue să nисуască înainte de tôte ca tôte poporele să fiă mulțămite cu privire la naționalitatea lor, căci cum dize Ugron provocându-se la

Austria, numai poporele mulțumite potu asignra tronulu și monarhia.

DIN AFARĂ.

Anglia și Germania.

Intr'unu articolu inspiratu desfășură „Morning Post” din Londra raportulu reciprocū dintre Anglia și Germania. Ideea fundamentală a articolului e, că Anglia nici ad, când oficiosele germane dorescu cu atât dej ostentativă amicitia alianța cu Anglia, precum până deunădile totu așa de ostentativu atacau totu ce e englezesc, n'are nici cea mai mică causă de a renunța la atitudinea sa binevoitoare, der independentă, precum nici atunci nu s'a intimidatu de amenințări mascate. Poporul și cabinetulu engles consideră *doma ferentes* germani cu același simțământ, ca odinioară Grecii, și decă acum în fața diferitelorū întemplări din mai multe părți ale lumii se nutresce în Berlinu cugetulu de a se îndeplini o mai strinsă apropiere de Anglia, ca de o putere încă neusată, Anglia din partei n'are nici celū mai micu motivu de a preface raportulu cordialū care îndestulesce deplinu, într'o alianță încă și mai strinsă. Mai alesu se înșală Germania decă crede, că ea n'are decâtu să-și întindă degetulu celū micu, pentru ca să'nduplece pe guvernulu englesu a incheia alianță formală cu Germania. Pentru așa ceva n'are Anglia nici causă, nici necesitate.

Emin-Pașa.

„Reuter Office” anunță din Cairo, că Mohamed Beravi din Omdurman a sositu acolo. Elu a comunicatu, că Șeicul Senussi a isgonitu pe dervișii din Darfur și Cordofanu, și că aceste provincii sunt ad ocupate de omenii lui Senussi. Beravi adause, că elu a însoțitu în Iulie trecutū 6000 de Madhiști în contra lui Emin-pașa, der că la Bor au fostu deplinu bătuti și mai toți uciși. Omenii lui Emin-pașa au luat ca pradă câte-va vaporase și multă munițiune.

Beravi a scăpatu cu 100 de omeni la Omdurman. Mai spuse Beravi, că omenii lui Emin-pașa erau sănătoși, au fostu toți la elu în provincia Bahr-el-Ghazal și l'au însoțitu căți-va călători europeni.

Desființarea comisariatului reg. dela Năsăud.

Inspectorulu ungurescu de școle alu comitatului Bistrița-Năsăud, Dr. Iuliu Havas, vorbindu în colonele lui „Kolozsvár” despre desființarea comisariatului regescu de pe fostulu teritoriu alu regimentului alu 2-lea de graniță romănu (Năsăud), dize, că nu voiesce să reamintescă causele pentru cari s'a introdusu acestu comisariat, pentru ca să nu mai agiteze prin această spiritele, der declară, că desființarea acestui comisariat, după o activitate de 5 ani, este unu semn îmbucurător alu situațiunei actuale (sic!). Numele baronului Banffy Dezső, dize sluga, lui Havas e nedespărțitu de istoria ținutului năsăudenū. După acesta apoi dă următoarele informațiuni privitoare la noulu statut ce vră să lū impună Banffy Năsăudenilor:

În ultima di a anului trecutū au fostu întărite din partea Majestății Sale statutele fondului grănițescū și acum mai sunt de luatū numai dispozițiunile de lipsă pentru punerea în praxă a acelorū statute, ceea ce se va face încă în decursulu acestui an.

Statutele constau din 46 §-i. Primulu §. deosebesce fundațiunea pentru stipendii de fundațiunea pentru școli. Destinațiunea fundațiunei școlare centrale este susținerea).

1) a unu gimnasiu superiorū în Năsăud, a unei școle elementare pentru băeți și fete și a unei școle de fete populare și superioare. 2) a câte unei școle elementare mixte în 5 comune anumite. Asupra acestorū școle inspecțiunea, în sensulu logilorū în vigore și a ordinațiuniloru ministeriale, se va e-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(0)

CARMEN.

— Novela. —

[Fine.]

Până când petreceam ascunsu în Granada, aici se țineau lupte cu taurii, la cari totu-déuna lua parte și Carmen. ntorcându-se acasă imi vorbea multe despre unu frumosu și sdravenu picador cu numele Luca. Scia cum îi chiamă calulu și câtu prețuesce tunica lui brodată. Eu nu făceam multu dintr'asta. Der Juanito, șofulu care mai rămase, peste câteva dila imi spuse că a vedutu pe Carmen, dimpreună cu Luca, la unu comerciantu. Scirea acesta făcea să me cutremurū. Am întrebatu pe Carmen cum și de ce s'a imprietinitu cu picadorulu Luca?

„E astfelu de voinicu”, răspuse ea, „că ai pute începe cu elu ori-si-ce. Părulū ce face sgomotu arată că are seu apă seu petrișu. Elu a dobânditu o miă și două-sute de reali în lupta cu taurulu și din două una e sigurū: seu să-i cășigamū banii, seu fiind-că e bunū călă-

rețu să-lu luamū între noi. Avemū lipsă să umplemū locurile gole ale celorū morți Ia'lū cu tine.”

„Nu vrău”, i-am răspuns. „Nu-mi trebue nici banii lui, nici elū, și te oprescu să mai vorbesci cu elū.”

„Grijesce”, dize ea. „Fôrte iute potū să facū ceva...”

În timpulū acela m'am întelnitū cu d-ta, Domnule, mai înteu în Mantilla și apoi în Cordova. Despre celelalte întelniri ale nostre nu-ți mai vorbescū. Pote le scii mai bine ca mine. E destulū a-ți spune, că cēsorniculū ți-l'a furatū Carmen; și vră să-ți fure și banii, der mai alesu inelulū ce-lū vedu pe degetulū d-tale. Ne-amū certatū însu la olaltă și eu am lovit'o. Ea începū să plângă. Înteu ora am vedut'o plângendū și plānsulū m'a mișcatū fôrte. I-am cerutū iertare, der totă diua simțiam părerea de rău apăsându-mē și când am ajunsū în Mantilla n'a vrutu să mă îmbrățișeze.

Când ne-amū despărțitu ea'mi dize: „În Cordova e sērbătore, voi merge să vedū decă se pote face ceva și te voi înscința cine au bani la sine.”

Am lāsatu sō mērgă. Tôte acestea însă m'au pusū pe gânduri. Așa trebuia

se fiă, își rēsbună, gāndeamū în mine. Am auditū dela unu țeranū că în Cordova erāși e lupta cu taurii. Sāngele începū să fērbă în mine și numai decātū am plecatū spre piață ca unū nebuñ.

Cineva m'a arātatū care e Luca. Er pe o bancă de lângă barieră am zāritū pe Carmen. Mi-a fostū destulū atātă ca să pricepū totū. La prima învingere Luca rupse cocarda roșā de pe taurū și o întinse Carminei, care o ascunse numai decātū în pēru. Der taurulū își rēsbunā pentru mine. Ilū imbutuși pe Luca așa, că calulū cădū pe pieptū și elū peste ei. Mē uitam la Carmen, care într'aceea își părăsi loculū. Nu puteam să mē depărtezū fiind-că doriāmū să vedū sfēșitulū luptei. După aceea m'am reintorsū la casa ce o cunoscū și d-ta și am așteptatū liniștitū până lameculū noptii. Pe la 2 ore veni și Carmen surprinsă puținū de presentā mea.

„Vin'o cu mine”, i-am dīsū.

„Bine, vomū merge”, răspuse ea.

Am pus'o în seuā, am datū pinteni calului și totā nōptea am mersū fără de a dice o vorbă măcarū unulū cătră altulū.

În altă di ne-am opritu la o cărciumă

solitară aprōpe de o mănăstire. Aici-am disū Carminei:

„Ascultă-mē: Voiu uita tôte și nu voiu dice o singurā vorbă despre nimicū. Der jurā-te, că mē vei urma în America și că acolo vei fi liniștită.”

„Nu, nu voiu merge în America”, dize ea. „Aici mē aflu bine.”

„Fiind-că ești aprōpe de Luca, gāndesce însă, că decă se va vindeca, nu se vindecă ca să-i îmbētrānescă oșele. De altmintrelea de ce să-mi vērsū veninulū asupra lui? Nu voiu să ți-lū omorū; te voiu omori însă pe tine!”

Ea se uită lungū și c'o privire sēlbatică la mine și imi dize:

„Totdeuna am creditū că mē vei omori. Când te-am vedutū înteu ora m'am întelnitū în ușā c'unū popă. Adī-nōpte, a venitū din Cordova; nu-lū vedī? Etă că a fugitū unū iepure printre picioarele calului tēu. E scrisū să fiă așa!”

„Carmencita”, am întrebat'o, „nu mē iubesci mai multū?”

Ea nu'mi răspuse nimicū.

„Să ne schimbāmū viēța, Carmen”, am continuatū cu glasū rugătorū. „Să ne retragemū undeva de unde nici-odată nu ne vomū mai despărți. Sci tu că nu

sercita amesurată caracterului școlilor comunitale.

Venitele fundației pentru premii sunt destinate pentru a ajuta cu stipendii pe copii locuitorilor din 45 comune grănițesce, decât acei copii cercetează anumite școli din patriă sau decât ei înveță vre-o măiestrie industrială sau pentru a-i ajuta și în altă mod.

Fundațiile sunt a se manipula în Năsăud. Pe lângă controlul adunării generale, manipularea este îndreptată comitetului de direcțiune. Limba de consultațiune și administrațiune o hotărăsește adunarea generală; decât însă aceea n'ar fi limba oficială a statului, atât protocoalele, cât și socotelele, din punctul de vedere al supremei inspecțiuni din partea statului, sunt a se redigea paralel și în limba oficială a statului și totu în această limbă sunt a se așterne și la guvern; toate raporturile private ori oficiale ale comitetului de direcțiune sau publicațiunile corporațiilor sunt a se redigea asemenea sau în limba oficială a statului, sau adăugându-se paralel și conceptul în această limbă.

Adunarea generală o formeză a) câte un membru plenipotențiat din partea reprezentanților comunale din cele 45 comune, ales sub presiunea solgăbireului cercului; b) 12 membri ai comitetului comitatensu numiți din partea guvernului; c) directorul gimnasiunii.

Comitetul de direcțiune constă: a) din președintele adunării generale ales din partea acesteia și ca președinte al comitetului de direcțiune pe 6 ani și întărit de guvern; b) din 6 membri aleși de adunarea generală; c) din un membru denumit din partea episcopului greco-cat. din Gherla; d) din un membru ales de adunarea administrativă a comitatului Bistrița-Năsăud; e) din funcționarul prim al administrațiunii și f) din directorul gimnasiunii superior din Năsăud. Alegerea acestora se face pe 6 ani. Secretarul însă se alege pe viață. Alegerea profesorilor, învățătorilor și a directorului gimnasiunii, apoi votarea premiilor și ajutoarelor cade în dreptul comitetului de direcțiune, necesar fiindu cu toate acestea și aprobarea guvernului. Comitetul de direcțiune are să înainteze hârtiile sale la ministrul de culte și instrucțiune publică prin fișpanul comitatului Bistrița-Năsăud, care este îndreptățit în ori ce timp a cerceta și a inspecta toate afacerile fundațiilor.

SCRILE DILEI.

Persecuțiunii unguresci. Măestrii români din Alba-Iulia au întemeiat o societate spre a se pute ajuta în casu

de bôla și totodată ași promova interesele măestriei lor, prin conveniri și petreceri. Ministrul unguresc de interne însă n'a aprobat statutele acestei societăți sub păcătoșul pretext, că în orașul respectiv sunt spitale destule și că măestrii români s'au asociat singuri. — Va să dică nici în nenorocitul casu de bôla nu-i mai ertă guvernul unguresc Românului a se ajuta! Trăim în mijlocul Africii celei sălbătice, ori în mijlocul Europei celei culte?

Esercțiile de primăveră ale rezerviștilor corpului 12 de armată se vor face dela 11—17 Aprilie și dela 24 Aprilie până la 6 Mai, și anume: în Brașov (3 batal. din reg. 2 de inf.), în Sibiu (3 batal. din reg. 31 de inf. și batalionul 23 de vânători), în Clușiu (3 batalione din reg. 51 și 1 batalion din reg. 63 de inf.), în Tergu-Mureșului (câte 1 batalion din reg. 62 și 63 de inf.), în Bistrița (2 batalione din reg. 63 de inf.), în Oraștia (2 batalione din reg. 64 de inf.), în Sebeș (1 batalion din reg. 82 de inf.), în Făgăraș (batalionul 28 de vânători). Rezerviștii reg. 2 de husari facu esercițiile în Sibiu, ai reg. 3 de husari în Brașov dela 24 Aprilie până la 6 Mai.

Proclamarea regatului român. In 14 Martie, fiind aniversarea proclamării regatului român, s'a oficiat Te-Deum la mitropolia din București, la care au asistat Regele însoțit de casa sa militară și civilă, ministrii, membrii din corpul diplomatic, generalii, prefectul poliției și primarul capitalei, senatorii și deputații. Capitala a fost împodobită cu steaguri naționale. De asemenea în districte s'au oficiat Te-Deumuri, la care au asistat reprezentanții guvernului și diferitele autorități.

In memoria lui C. A. Rosetti. In 8 Aprilie se implinesc patru ani dela mărta lui C. A. Rosetti. Ca și in anii precedenți, „Românul“ din aceea zi va fi consacrat memoriei fondatorului său. In scopul acesta organul liberal rōgă pe toți amicii, cari au scrisori inedite sau alte acte referitoare la viața răposatului C. A. Rosetti, să le comunice redacțiunii spre a pute fi publicate.

Procesul de presă Cosma-Albini. Curtea cu jurați din Clușiu a condamnat pe redactorul „Tribunei“, d. Septimiu Albini, la o lună închisore și 100 fl. amendă, în urma procesului ce d-lu Partenie Cosma l'a intentat pentru vătămarea de onore într'un articol apărut în „Tribuna“ în contra d-sale. Pertrac-

tarea s'a făcutu eri, Mercuri. E regretabilu, că și asemenea afaceri de onore mai ajungu înaintea curții cu jurați unguresci!

Agiul nu mai este. Cu ziua de 14 Martie 1889, spune „România“, agiul care era odată peste 17 la sută, nu mai există. Biletele de bancă și primescu la visteria dreptu aur pentru plata rentei și plățile la casele publice au început a se face în aur.

Cutremur de pământ. „Biserice și Școlii“ i-se serie din comuna Kövesd, comitatul Timișului, că în 4/16 l. c. la 1 oră 10 min. d. a. s'a întâmplat un cutremur de pământ atât de înfiorător, încatu cugeta omul că și casele vor să se răstorne. De asemenea s'a întâmplat și alu doilea cutremur de pământ în 6/18 l. c. pe la 7 ore și 30 minute, der mai puțin intensiv.

Explosiune de petrolu. In prăvălia Böck din Reghinul săsescu s'a întâmplat dăle acestea o mare nenorocire. Un învățacel dela această prăvălie fu trimis la butoale cu petrolu, ce se aflau sub pōrtă, ca să vedă decât într'un butoiu se mai află petrolu. Fiindu că era cam întunecă, băutul aprinse un chibrit, pe care-l ținea deasupra destupăturii dela butoiu pentru a se pute uita. Dela nisce scinte ale chibritului, cari cădură înăuntru, se aprinse petrolul din butoiu și explodă. Hainele învățacelui se aprinseră și astfel cu ele aprinse pe trup fugi în grădină, unde cădu jos leșinat. Mai târziu fu aflat aci și numai cu mare greutate succese a-l readuce în simțiri, der după puțin timp a murit. Dela butoiul ce a explodat s'a aprins totă casa, așa că cei cari erau înăuntru abia au putut scăpa. Paguba e de 10—12 mii fl., dintre cari nimic nu era asigurat.

In afacerea răscumpărării regaliilor mai sunt numiți comisari ai guvernului inspectorul catastral br. Jerome Malcomes pentru comitatele Arad, Bichiș, Caraș-Severin, Cianadă, Ciongrad, Torontal, Timiș și Bac-Bodrog; inspectorul de ținare în evidență Eugen Szentpaly pentru comitatele Beregu, Ugocea, Maramureș, Haidu, Sătmăru, Saholciu, Borșod, Zemplin și Ungu etc. Acești comisari au să stabilească sumele de despăgubire. Pe comisarii numiți pentru comitatele ardeleni i-am făcutu deja cunoscuți.

La Academia română în ședința publică de Vinerea trecută părintele Episcop Melhisedec a cetit un memoriu

asupra „Mōștelor sfinte Paraschive“ dela biserica Trei-Erarh din Iași.

Bani găsiți. Adi înainte de amedi s'a găsit de cătră căpitanatul poliției din locu o sumă de bani. Păgubașul o găsește la poliția.

Șahul Persiei va face în curendă o vizită țarului Rusiei la Petersburg, unde va sta vr'o două săptămâni, er după aceea va visita mai multe țări occidentale. La reîntorcere, se va opri vr'o câteva zile și în București.

Miscarea în portul Galați. „Poșta“ din Galați spune, că în portul acelu oraș se observă o via animată. Se facu mari cumpărături de cereale și prețurile au început a se urca. De asemenea vitele mari au început a se căuta plătindu-se părechea de boi bun cu 450—500 lei.

Din dieta ungurescă.

Continuându-se ședința dela 22 Martie, opoziția s'a plânsă, că majoritatea și poliția vrău să intimideze și terorizeze. A întreatu pe ministrul de justiția, de ce procurorul n'a procedat și în contra organelor poliției, care au amenințat, că pune se impuse în febrele clubului opozițional, cum a procedat contra escedenților. Președintele vrău să treca la ordinea zilei. Hoișy dise, că nu va fi nici o ordine, până ce ministrul-președinte... — mai multu nu s'a audit ce-a dist din pricina furtunei ce s'a ridicat. O jumătate de oră fu o fierbere grozavă în cameră.

Sera la clubul mamelucilor Ivanka i-a ținut lui Tisza o vorbire cu o emoțiune teatralică, dicendu: „Mari datorințe ai încă să implinesci pentru țera ta“, par'că ar fi țera lui Tisza Kalman, „ai și datorințe sfinte cătră familia ta, ș te rugăm deci să ingrijesci mai bine de siguranța ta.“ Totu așa i-au dist și alți deputați, și se dice că și imperatul l'a sfătuț totu astfel; ba căpitanul poliției a fost avisat, ca sub răspunderea sa personală să porțe grije de cea mai necondiționată siguranță a lui Tisza. — Așa se vorbea prin cameră. Asta a fostu preistoricul unei scene, ce caracterizează stările ce domnesc în capitala țerii lui Kalman Tisza. După ședința, Tisza se sui într'o birje, după ea urmară patru polițiști călari cu revolverele încărcate, înaintea trăsării mergea în altă birje ministrul de honveți, într'o a doua birje ședea un funcționar superior polițienesc er în urmă de totu încă doi călăreți. Publicul sta înmărmurit vedendă acestu cortegiu, ce mergea spre Buda.

departe de-aci avem ingropați sub o salciă o sută și două-deci de ucian; afară de aceea jidanul Ben Joseph încă ne e dator.

Ea zimbi și răspuse:

„Mai înainte eu și dup'aceea tu. Sci că așa trebuie să fi?“

„Gândesce-te. Nu mai pot aștepta. Hotărăse-te, seu voiu să mă hotărăscu eu.“

Am lasat'o singură și am plecatu la plimbare spre mănăstire. Am aflatu pe călugărul rugându-se. Am așteptat până să-și finescă rugăciunea. Mi-ar fi plăcut să mă rog și eu, der nu eram în stare. După ce se sculă am mersu cătră el.

„Părinte“, i-am dist, „te-ai ruga ore pentru cineva care se află în mare primejdi?“

„Eu mă rog pentru toți nenorociții.“

„Recitarea'i o missă pentr'un sufletu, care pōte se va înfățișa înaintea Ziditorului?“

„Da“, dise elu privindu-mă lungu.

„Așa credu c'am înțeles.“

I-am aruncat pe mēsă un piastru.

„Când vei recita missa?“ l'am întreatu.

„Peste o jumătate de cesu. Der spune-mi, n'ai ceva greutate pe sufletu? Asculta-vei sfaturile unui creștinu?“

Eram pe aci să plângu. M'am dusu apoi. M'am culcatu în ierbă până să audu clopotul. Când se sfērși slujba m'am reîntorsu la cărciumă. Speram, că Carmen se va fi mântuit. Ar fi putut să-mi încalce calul și să fugă.... der totu acolo am aflat'o.

„Carmen“, i-am dist, „vrăi să vii cu mine?“

Se sculă, își trase mantila pe capu fiindu gata de plecare. Am suit'o în șeuă și am datu pinteii calului.

„Așader, Carmen, mă vei urma, așa-e?“

„Voiu muri, nu-mi pasă, der mai mult nu voiu trăi cu tine.“

Mi-am opritu calul.

„Aie!“ mă întrebă sărindu jos de pe cal. Își desbracă mantila, o aruncă la picioare și sta nemișcată privindu lungu la mine.

„Vedū că vrăi să mă omori, e scrisu...“

„Te rogū, ai minte Carmen. Ascultă-mă: voiu uita trecutul... Carmen, Carmen lasă-mă să te mântuesc și dimpreună cu tine să mă mântuesc și pe mine.“

„Jos“, dise ea, „pretinđi ceva imposibilu. Eu nu te mai iubescū; tu, tu încă mă iubesci și pentru aceea vrăi să mă omori. Intre noi s'au sfērșit toate. Imi ești bărbatū, poți să-ți omori femea. Der Carmen va rămăne liberă. Ea s'a născut calli, calli vrea să se mōră.“

„Așa der iubesci pe Luca?“

„Da, ilu iubescū pe unu minutu, cevași mai puțin decatu pe tine. Ni minutul acesta însă nu mai iubescū pe nimeni.“

Am cădutu la picioarele ei, am apucat'o de mână și le-am udatu cu lacrimi. I-am promis că voiu rămăne hoțu, decât va dori ea. Ea însă mi-a răspunsu:

„Ca să te mai iubescū, e cu neputință. Nu vrău să mă trăsescu cu tine.“

Incepeam să fiu stăpănit de patimă. Mi-am scos cuțitul. Mi-ar fi

plăcutu să se sparie și să-și cēră iertare, der ea n'a făcutu nici una nici alta.

Mai în urmă am strigat „vrăi să rămăi cu mine?“

„Nu! nu! nu!“ răspuse ea dădu cu piciorul în pământ și scoțendū inelul ce-lu primise dela mine, ilu aruncă între tufe.

Am impuns'o de două ori cu cuțitul, care l'am luat dela Garcia, fiindcă alu meu s'a fostu ruptu în gătul lui.

La a doua impunsătură a cădutu fără de nici un vâet. Pare că și acum o vedū cum îngălbinea, cum i se închideau ochii și cum muria. Mi-am adusă aminte că de multe-ori dicea, că i-ar plăcea să-i fiă grōpa în pădure. I-am săpatu der o grōpă și am astupat'o cu țerină. După aceea am încălecatu calul am mersu în Cordova și la cea dintăiu strajă m'am acusatū însu-mi. Am mărțurisitū mărta Carminei de mână mea, mormentulū însă nu l'am descoperitū. Călugărul s'a rugatū pentru sufletul ei...

Sermana Carmen! Țigani erau de vină că au crescut'o astfel! * * *

(Traducere după Prosper Merimee).

Pe strade erau foarte mulți polițiști. Mai încep și o ploaie bună și așa nu s'a întâmplat nimic în această zi.

În ședința dela 24 Martie, comisiunea de imunitate s'a ocupat cu afacerea Rohonczy. Acesta spune, că vrând să-și ia pardesiul din garderobă, vedu lângă deputatul Ivanka (om de 70 ani) pe un fecioraș, nu tocmai bine îmbrăcat, care sta în poziția amenințătoare cu brațul ridicat și strigă: „Ești un mameluc miserabil, care n'are să-mi poruncescă.“ Rohonczy i-a dîșu atunci, vedîndu că un tîneru insultă pe un bătrînu: „Ce nerușinare e acesta?“ Tînerul i-a dîșu atunci și lui: „Și d-ta ești un mameluc!“ Iritat, cum era încă din ședință, l'a plesnit pe tînerul în cap, iar acesta l'a lovit în față. Scie că l'a apucat apoi pe tînerul de peptu ca să-l bată, i-a mai trasu vr'o două lovituri peste cap, când interveni apoi mai mulți deputați. Vedîndu că tînerul are să-i scape din mîni nepepsit, impușcă cu revolverul în picioarele tînerului. Mai mulți deputați opoziționali au luat atunci o poziție amenințătoare față cu el (Rohonczy), dîr li-a strigat: „Am impușcat, fiindcă m'a palmuit, și așa îi va merge fiacăruia, care va face astfel.“ Br. Nicolici declară într'o scrisoare, că a audiat pe acel tîneru strigîndu prin coridor: „Mameluci blăstemați! Erași ne-ați bătut, dîr așteptați numai, vă vom arăta noi!“ I-a și făcut Nicolici observare, că decă nu tace, pune să-l dea afară.

Din camerele române.

Camera. Ședința dela 28 Februarie.

D-lu C. D. Popescu, raportor, dă citire articolului 39 din legea pentru vîndarea moșiilor statului la țeran în cuprinderea următoare:

„Prețul regulat din vîndarea în loturi va fi afectat la amortisarea datoriei publice. Această dispoziție nu privește decăt capitalul prevădutu în tabela de anuități. Dobîndile se vor înscrie în fiecare an în bugetul de venituri alu ministerului domeniilor, și vor înlocui venitul din arendă, care se reduc treptat cu vîndarea moșiilor.“

D-lu M. Cogălniceanu dîce că moșile lăsat de strămoșii noștri nu erau să slujescă scoliilor și bisericilor, ci mînaștirilor în care în timpul de invasiuni se adăposteau. Unu domnitoru român e citat ca exemplu de d. Cogălniceanu, că a lăsat două moșii în Moldova, în județul Romanu, ca să servescă pentru instituțiile de cultură și binefacere. Vorbesce apoi despre secularizarea mînaștirilor făcută cu consimțimentul țerei întregi. Oratorulu dîce că luîndu-se averile mînaștirilor nu s'a făcut spre a le înstreina, ci pentru a servi bisericilor și școlii. D-lu Cogălniceanu spune că nu trebuie să se specifice ce să se facă cu prețul regulat din vîndarea moșiilor, ci această sumă să se depună la cassa de depuneri și să vie pe urmă cu lege deosebită ca să se hotărască de întrebuințarea ei. D-lu Cogălniceanu face declarația că nu votă această lege.

D-lu ministru alu justiției Verneșcu dîce, că bunul unei țeri este a-și plăti datorile.

Să procede la vot. Tote amendamentele se resping.

D-lu ministru de finanța Ghermani a depus pe biuroulu Camerei următoarele proiecte de lege: „Modificarea organizării Băncii naționale“ și „Transformarea stocului metalic alu Băncii naționale“.

Proiectulu de lege pentru modificarea legii din 14 Aprilie 1867 relativu la înființarea unui nou sistem monetar și pentru fabricarea monetelor naționale este următorul:

Art. 1. Unitatea monetară a României este leul de aur.

Unu chilogramu aur, fineț 9/10, valorează lei 3.100.

Art. 2. Leul se împarte în una sută părți, denumite bani.

Art. 3. Monetele române sunt:

a) In aur: bucată de 20 lei, bucată de 10 lei.

b) In argint: bucată de 5 lei, bucată de 2 lei, bucată de 1 leu, bucată de 1/2 lei sîu 50 bani.

c) In aramă: bucată de 10 bani, bucată de 5 bani, bucată de 2 bani, bucată de 1 ban.

Monetele de aur (de 20 și 10 lei)

cuprind titlul de nouă părți din deca aur fin și o parte din deca aliagiu.

Monetele de argint de 5 lei cuprind titlul de 900 argint fin și 100 aliagiu; er monetele de argint de 2 lei, 1 leu și 50 bani vor cuprinde 835 argint fin și 165 părți din miă aliagiu.

Monetele de aramă se compun din 95/100 aramă, 4/100 cositor, 1/100 zinc cu o toleranță în mai multu sîu mai puțin de 7/1000

Monetele de aur streine, fabricate după sistemul monetar decimal metric, avîndu același titlu, greutate și dimensiuni ca și monedele române, se vor primi la tote casele publice de o potrivă cu moneta legală a țerei. Celelalte monete de aur streine se vor primi la casele publice după un tarif stabilit prin o lege.

Monetele de argint nu vor putea fi liberate de cătu pentru o sumă maximă de una sută lei (100 lei); er monetele de bronz pentru suma de lei cînc (5).

Afară de monetele naționale fabricate și puse în circulație până la promulgarea legii de față nu se va putea fabrica altă monedă decăt în virtutea unei legi speciale.

Monetele naționale usate se vor strînge, topi și se vor înlocui prin altele noue.

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1889.

Raportulu secretarului generalu asupra lucrărilor făcute în anul 1888—89.

(Urmare).

7. Din *Etymologicum Magnum Romaniae* s'a publicat a 2-a fasciōră din Tomul II. Cu această fasciōră, care a fost anunțată în sesiunea trecută, publicațiunea a ajuns până la cuvîntul *Ariciu*.

Cruda durere, care a lovit pe iubitul nostru colegu Hasdeu, pe invîțatul și agerul cercetătoru alu bogățiilor limbei noastre, prin pierderea unice sale fiice de un talentu extraordinar și de o erudiție rară, l'a pus în neputință de-a continua în cursul acestui an lucrarea sa pentru întocmirea marelui monumentu pe care el, după augustul indemn alu M. Sale Regele, a început să-l ridice limbei românesci.

Sperăm, că îi va veni tîria de acolo unde este totă puterea, că-i va veni mîngăere de acolo unde este eternul isvor de mîngăere pentru cei cari suferă, și astfel întărit și mîngăiat va regăsi întru sine puteri îndeajuns ca să continue marea sa lucrare pentru care Români îi vor binecuvînta memoria departe în viitor.

Cu tote acestea și în cursul acestui an d-lu Hașdeu a continuat cu adunarea materialului, rămîndu-i prin urmare numai sarcina redacțiunii.

8. Aceeași dureroasă cauză a împedat pe d-lu Hașdeu să termine Vol. II alu publicațiunii sale despre *Psaltirea* lui Coresi. Interesantul program alu cuprinsului acestui volum l'am adus la cunoștința d-vostre în raportulu pe care am avut onōrea a vi-lu presenta la începutul sesiunii trecute. În cursul anului s'au făcut pentru această publicație mai multe reproduceri din cele mai vechi tipărituri românesci din secolul XVI. Sperăm că în anul viitor se va tipări întregu volumul acesta care va arunca multă lumina asupra activității literare a Românilor în secolul XVI.

9. *Schimbulu Publicațiiloror.* — Academia a continuat a răspîndi publicațiunile sale dăruindu-le mai multor instituții, unde ele pot servi la studiile științifice și la răspîndirea cunoștințelor, mai ales între tinerime.

Astfel publicațiunile noastre au fost dăruite următoarelor instituții românesci de instrucție și de cultură:

1-2. Școlilor normale superioare din București și Iași.

3. Bibliotecii Corul I din Buzău.

4. Bibliotecii S-tei Mînaștiri Nîmțulu și Secul.

5. Reuniunii invîțătorilor români din ținutul Reghinului în Transilvania.

Academia a voit a lua și dînsa parte la serbarea centenarului alu 8-lea alu Universității din Bologna, și a trimes — spre acestu scop — publicațiunile sale pentru biblioteca acelei vechi și celebre universități.

S'au stabilit noue relații de schimb publicățiunilor cu următoarele institute științifice:

1. Societatea istorică și literară polonă din Paris.
2. Societatea Carpatică ungară dela Lőcse.
3. Universitatea din Giessen.

III. Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

Din colecțiunea de *Documente istorice* se tipăresc în acestu an două volume deodată, cari amîndou se apropie de sfîrșit:

1. *Tomul II, partea 1*, cuprinde documentele adunate de Eudoxiu Hurmuzahi pentru anii 1451—1575. Din acestu volum s'au tipărit până acum 52 cōle cari conțin 385 documente.

2. *Tomul I, partea 2*, cuprinde documente din anii 1346—1450, adunate și coordonate de cătră d-lu Nic. Densușianu. S'au tipărit până acum 74 cōle, cari conțin 475 documente. În acestu volum se tipăresc și prețioase documente, în mare parte inedite, cari au fost procurate din arhivele generale dela Moscva în facsimile fotografice prin stăruințele colegului nostru d-lu N. Kretzulescu, și între cari se află vechile tractate ale domnilor români, Munten și Moldoveni, cu regii Poloniei; cele scrise în limba latină se publică exact în textulu lor original, cele slavone în textulu lor original, însoțit cu traducere latină și cu bogate note pe cari le-a făcut anume pentru această publicație invîțatul slavist d-lu E. Kaluzniacki, profesorul la Universitatea din Cernăuți.

(Va urma.)

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciul biuroului de coresp. din Pesta)

București, 28 Martie. În ședința camerei anunță ministru-președinte Rosetti, că în curînd va presenta documentulu, prin care prințul moștenitoru Vilhelm de Hohenzollern renunță la succesiune pe tronul României în favoarea fratelui sîu mai tîneru Ferdinand.

Zanzibar, 28 Martie. Germanii au bombardat Sâmbătă localitatea Sadani.

DIVERSE.

Amanta lui Milanu. În pomposul castel alu așa numit Topcideru din apropierea Belgradului trăsce de cătră an o tîneră damă, a cărei frumșete nu de mult încă era admirată și la Pesta. De când această perfectă frumșete s'a dus în Serbia, ea nici unu momentu nu a părăsit castelulu dela Topcideru înconjurat cu ziduri înalte și afară de Milanu nici unu muritoru nu a putut să se laude cu aceea, că ar fi fost primit de ea. Diarele străine spun, că în cercurile intime dela Belgrad și Pesta se vorbesce acum foarte mult despre această amică a ex-regelui Milanu. S'a dîșu între altele, că abdicarea regelui Milanu ar fi în forțe strîns relații cu sentimentele ce regele Milanu ar ave cătră această dîmnă și că dînsul ar fi părăsit tronul pentru a se devota dînsi. Nu se pōte însă da credîmîntu acestei afirmări. Dîmnă această este fîca unui ampoiāt de gară, și atāt ea, cāt și alte două surori ale sale sunt de o frumșete înainte a căreia rămîne uimitu ori și cine. Cea mai mare se logodi cu unu bărbat bogat, Samoskeoy Gēza, dîr care nu put să o ia de nevastă, căci în urma unei aventuri a sa a trebuit să fugă din țera. A doua soră se mă-

rită după unu profesor de limba franceză și engleză, dîr luînd-o de nevastă a făcut cea mai mare greșelă de limbă, căci neputîndu să țină trăsura pentru nevastă-sa, această fugi cu unu bogat cavaleru. Cea de-a treia — despre care e vorba aci — este și cea mai interesantă și cea mai norocoasă dintre tote. Semărită după unu membru alu familiei Tōmōy, care în curînd după-ce o luă făcu bunătatea — pentru nevastă-sa — să mōră și să-i lase unu venit anual de șese mii florini, ceea-ce nu era destul pentru o damă, care voia nu numai prin frumșeta sa să fiă vestită, dîr și prin toaletele și pompa cu care trăsce. De aceea nu refuză propunerile unui altu domn, care-i asigura o viață lucuoasă, dîr pe care ilu părăsise îndată ce făcu cunoștință cu Milanu. Acesta îndată ce a vedut-o, s'a înamorat de ea și mergîndu la Belgrad, i-a scris la scrisori una mai sentimentală decăt alta, până ce acesta a și venit și s'a instalat la palatul din Topcideru, unde se putea mândri că e adorată de unu rege.

Necrologu.

Subsemnații în numele lor, a conșăngenilor, amicilor și amicelor precum și a tuturor cunoșcătorilor, cu inima înfrîntă de durere aduc la trista cunoștință, că Maria Maioră nasc. Gradovicu sufletul de soț cel mai curat, cel mai sincer, cel mai blînd, fîcă iubitor, mătusă, noră, nepōtă, cumnată și amica cea mai bună, în frageda ei atate de 17 1/2 ani și o fericită viație conjugală de 6 1/2 luni după unu morb îndelungat și consumator în 17 Martie a. c. st. n. la 8 ore sēra și-a datu nobilulu sēu sufletu în mînil Creatorului. Rēmășițele ei terestre se vor depune în 20 a l. c. după amēdî la 2 ore în cimiterulu bisericescu gr. cat. din loc. Nașulul Român, la 17 Martie 1889 c. n.

Fiă-i țerina ușoră și amintirea binecuvîntată! Georgiu Maior, preot gr. cat. ca soț. Rozalia Gradovicu nasc. Stanciu, ca mamă. vid. Sofia Maioră nasc. Nistor, ca soeră. Veturia Otilia Pop, ca nepōtă de soră. Maria Sanciu, vid. protopopēsă, ca bună. Georgiu Gradovicu, avocat, Anica Hansea nasc. Gradovicu, vid. Marta Ciurcașu nasc. Gradovicu, vid. Ecaterina Pop nasc. Gradovicu, Lucreția Botișiu nasc. Stanciu, Liviu Stanciu, Georgiu Stanciu, preot gr. cat. Maria Bărnuț nasc. Stanciu. Ioan Maior, proprietar, Susana Maior, nasc. Koronka, ca unchi și mătusă. Ioan Pop, preot gr. cat., Aurelia Maior, Traian Maior, Augustin Maior, Laura Pop măr. Stanciu, Demetriu Bărnuț, ca cumnați și cumnate.

Cursulu pieței Brașov

din 25 Martie st. n. 1889.

Bancnote românesci	Cump.	9.53	Vînd.	9.56
Argint românesc	-	9.60	-	9.63
Napoleon-d'or	-	9.61	-	9.63
Lire turcesci	-	10.84	-	10.88
Imperial	-	9.84	-	9.88
Galbin	-	5.62	-	5.65
Seris. fonc. „Albina“ 6%	-	101.—	-	—
„ „ „ 5%	-	98.50	-	99.—
Ruble rusesci	-	127.—	-	128.—
Discontulu	-	6 1/2—8%	-	pe an.

Cursulu la bursa de Viena

din 26 Martie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	103.25
Renta de hîrtă 5%	-	-	-	94.95
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	145.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	99.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	-	-	-	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	-	-	-	114.75
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.95
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.95
Bonuri rurale Banat-Timiș	-	-	-	104.95
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.95
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	104.05
Bonuri croato-slavone	-	-	-	104.50
Renta de hîrtă austriacă	-	-	-	83.80
Renta de argint austriacă	-	-	-	84.20
Renta de aur austriacă	-	-	-	111.45
Losuri din 1860	-	-	-	142.30
Acțiunile băncii austro-ungare	-	-	-	891.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	-	-	-	311.—
Acțiunile băncii de credit austr.	-	-	-	305.25
Galbin împărătesc	-	-	-	5.70
Napoleon-d'or	-	-	-	9.58
Mărci 100 imp. germane	-	-	-	59.20
Londra 10 Livres sterlinge	-	-	-	121.20

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

